

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 07 0 U 016961 25 Uvp 2
Sarajevo, 23.09.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Babić Stanković Aleksandre, kao predsjednice vijeća, Vuković Josipa i Ajanović-Selimović Amele, kao članova vijeća, te Beganović Namire, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Kalajdžić Narcisa iz Sarajeva, ul. Bosanska br. 15, zastupanog po punomoćniku Hodžić Enveru, advokatu iz Sarajeva ul. Maršala Tita 50/III, protiv akta broj: 05-31-3-1307/17 od 31.08.2017. godine, tuženog Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo, u upravnoj stvari obnove postupka priznavanja prvenstvenog prava korištenja na gradskom građevinskom zemljištu, odlučujući o zahtjevu tužitelja, za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 016961 24 U2 od 07.10.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 23.09.2025. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, presuda Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 016961 24 U2 od 07.10.2024. godine, se ukida i predmet vraća istom sudu na ponovno rješavanje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 016961 24 U2 od 07.10.2024. godine odbijena je tužba tužitelja podnesena protiv osporenog rješenja tuženog organa, broj: 05-31-3-1307/17 od 31.08.2017. godine, kojim je poništeno rješenje Odjela za finansije i nekretnine Grada Mostara broj: UP-I-05/2-33-1891/09 od 23.05.2017. godine, te predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje. Tim prvostepenim rješenjem Odjela za finansije i nekretnine Grada Mostara od 23.05.2017. godine (tačka 1. dispozitiva) oglašava se ništavnim rješenje Službe uprave za stambene poslove, rekonstrukciju i katastar nekretnina Opštine Stari Grad Mostar broj: 3-361-5175/97 od 12.07.1999. godine, i poništavaju se (tačka 2. dispozitiva) pravne posljedice koje je to rješenje proizvelo, dok se odbacuje (tačka 3. dispozitiva) zahtjev Hodžić Enesa sina Omera iz Mostara za rekonstrukciju spisa ustanovljenja prvenstvenog prava građenja na k.č. 1059/12 iz zk. ul. broj: 772 k.o. Mostar, zbog nepostojanja uslova za vođenje upravnog postupka.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke, putem punomoćnika, tužitelj Kalajdžić Narcis pobija prvostepenu presudu zbog povrede federalnog zakona i povrede pravila federalnog zakona o postupku. U zahtjevu se ističe da je obrazloženje pobijane presude u direktnoj kontradiktornosti sa izrekom, da iz razloga zbog kojih je donio pobijanu presudu Kantonalni sud u Mostaru nikako nije mogao odlučiti

presudom i tužbu odbiti, već je rješenjem tužbu morao odbaciti, u kom pravcu se ukazuje na sudsku praksu tog suda u predmetu broj: 07 0 U 008168 13 U od 05.04.2013. godine i broj 07 0 U 005198 11 U od 16.05.2012. godine. Dalje se ističe da bi ostavljanjem na snazi pobijane presude tužitelju bila grubo povrijeđana prava na pristup sudu i organu uprave nadležnom za rješavanje po njegovom zahtjevu, te da kantonalni sud nije cijenio navode tužitelja iz podneska od 09.08.2024. godine u vezi prijedloga tužitelja za spajanje postupka u predmetnom sporu sa postupkom u upravnom sporu koji se vodi pod brojem 07 0 U 023098 23 U, zbog čega je prema navodima zahtjeva povrijeđena odredba člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima. Predloženo je da Vrhovni sud F BiH zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvaži, ukine pobijanu presudu i predmet vrati Kantonalnom sudu u Mostaru na ponovni postupak ili da prvostepenu presudu preinači na način da sam riješi ovu upravnu stvar u smislu člana 46. Zakona o upravnim sporovima F BiH.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi u cijelosti ostaje kod stava iz rješenja broj: 05-31-3-1307/17 od 31.08.2017. godine, dok zainteresovana lica Hodžić Enes i Husković Enisa predlažu da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Nakon što je ispitao zakonitost pobijane presude u vezi sa navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, u skladu s odredbama člana 45. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05), u granicama zahtjeva i povreda propisa navedenih u zahtjevu, ovaj sud je našao da je zahtjev osnovan i odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud, odlučujući o tužbi protiv osporenog akta, cijenio da u predmetnoj upravnoj stvari, upravni postupak još nije okončan, pa iz tog razloga osporeni akt nije konačno rješenje. Pored toga prvostepeni sud smatra da osporeno rješenje nije konačan akt ni u smislu odredbe člana 8. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, kojom odredbom je propisano da upravni akt u smislu tog zakona, jeste akt kojim nadležni organ iz člana 4. ovog Zakona rješava o izvjesnom pravu ili obavezi pojedinca ili pravnog lica u nekoj upravnoj stvari. U konkretnom slučaju osporenim aktom je tuženi samo poništio prvostepeno rješenje i predmet vratio prvostepenom organu na ponovno rješavanje, odnosno u predmetnoj upravnoj stvari obnove postupka nije rješavano o subjektivnom pravu tužitelja.

Međutim, imajući u vidu sadržinu obrazloženja pobijane presude i razloge za donošenje iste pokazuju se osnovanim navodi zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke o učinjenim povredama postupka koje su bile od uticaja na pravilno rješenje predmetnog upravnog spora.

Naime, odredbom člana 1. Zakona o upravnim sporovima propisano je da radi ostvarivanja sudske zaštite prava građana, sudovi u upravnim sporovima odlučuju o zakonitosti akata kojima organi uprave i službe za upravu u općini i gradu odnosno privredna i druga društva, ustanove i druga pravna lica koja imaju javna ovlaštenja rješavaju o pravima i obavezama pojedinaca i pravnih lica u pojedinačnim upravnim stvarima.

U smislu citirane zakonske odredbe obaveza suda u upravnom sporu je ocjena zakonitosti konačnog upravnog akta protiv koga je podnesena tužba kojom je pokrenut konkretni upravni spor, a takva ocjena je izostala u pobijanoj presudi, jer prvostepeni sud uopšte nije ocijenio sadržinu osporenog akta i vrstu odluke koja je donesena, kao ni razloge za donošenje iste, već je pogrešno (ne upuštajući se u stanje spisa i sadržinu donesene odluke)

cijenio da se ne radi o konačnom upravnom aktu uslijed čega nije uopšte ocijenio sadržinu konkretnog upravnog akta, njegovu zakonitost i razloge za donošenje istog, kao ni razloge zbog kojih se taj akt osporava u vezi sa konkretnom situacijom u predmetu.

Prema tome, kako je u ovom slučaju osporenim rješenjem tuženog, po žalbi zainteresiranih lica, poništeno rješenje prvostepenog organa, prvostepeni sud je trebao da cijeni da li je tuženi u skladu sa propisima imao dovoljno osnova za poništenje tog akta ili ne i da o tome donese meritornu odluku kojom će tužbu odbiti ili uvažiti.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj Sud je primjenom člana 46. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvažio, pobijanu presudu ukinuo i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovni postupak, u kojem će, imajući u vidu primjedbe ovog Suda, donijeti pravilnu i zakonitu odluku.

Zapisničar
Beganović Namira, s.r.

Predsjednik vijeća
Babić Stanković Aleksandra, s.r.